

رئیس سازمان تات:

دانش بومی کشاورزان وارد چرخه پژوهش می شود /
ثبت تجربیات نسل های قدیم آغاز شد

رئیس سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی (تات) از آغاز برنامه جمع آوری و مستندسازی دانش بومی کشاورزان خبر داد.

به گزارش سرویس اقتصادی بازار کسب و کار، غلامرضا گل محمدی با اعلام این خبر گفت: «تجربیات نسل های قدیم کشاورزی در کنار نیازهای احصاشده از سوی تشکل ها، بخش خصوصی و دانشگاه ها، در تعیین اولویت های پژوهشی بخش کشاورزی مورد استفاده قرار خواهد گرفت.»

صفحه ۴...

تاوان سال ها عقب ماندگی

صفحه ۲

پوش محرم سبز؛

ندری که ادا
نشد / ظروف
یکبار همچنان
در صدر ندی ها

۳

حلقه مفقوده سیاست های جمعیتی

۸

توالیتار یسم و منابع طبیعی

۶

سخنگوی وزارت صمت؛

باروش قیمت گذاری
خودرو موافق نیستیم

۲

هویت یابی نوجوانان

۵

معاون رفاه و امور اقتصادی
وزارت تعاون، کار
و رفاه اجتماعی؛

پیشنهاد افزایش ۲۰
تا ۳۰ درصدی اعتبار
کالابروک برخی دهکها
روی میز دولت

۲

سکینه جافرنوده یادداشت

اهمیت امنیت دفاعی
در فرهنگ و اقتصاد

امنیت دفاعی در فرهنگ و اقتصاد بسیار اهمیت دارد. در فرهنگ، امنیت دفاعی به معنای حفظ و حراست از ارزش ها، هویت و سرمایه فرهنگی یک جامعه است. امنیت دفاعی در فرهنگ می تواند به حفظ زبان، تاریخ، هنر و ارزش های فرهنگی کمک کند و از تهدیدهایی مانند تغییرات فرهنگی ناخواسته و تهدیدهای خارجی محافظت کند.

در اقتصاد نیز، امنیت دفاعی بسیار حائز اهمیت است. امنیت دفاعی در اقتصاد به معنای حفظ و حراست از منابع و زیرساخت های اقتصادی یک کشور است. امنیت دفاعی در اقتصاد می تواند به حفظ منابع طبیعی، صنایع مهم و زیرساخت های حیاتی کمک کند و از تهدیدهایی مانند تجاوز به منابع، تحریم های اقتصادی و تهدیدهای سایبری محافظت کند.

امنیت دفاعی در فرهنگ و اقتصاد تأثیر بسیاری بر جامعه و کشور دارد. در فرهنگ، حفظ امنیت دفاعی می تواند به استحکام و یکپارچگی فرهنگی کمک کند. امنیت دفاعی در فرهنگ می تواند به حفظ هویت ملی، ارزش های فرهنگی و تمدنی، زبان و تاریخ کمک کند. این امر می تواند به تقویت افتخار و اعتماد به نفس مردم و همچنین توسعه فرهنگ و هنر کشور کمک کند.

در اقتصاد نیز، امنیت دفاعی بسیار حائز اهمیت است. حفظ امنیت دفاعی در اقتصاد می تواند به توسعه پایدار و پایه ریزی اقتصادی کمک کند. امنیت دفاعی در اقتصاد می تواند به حفظ منابع طبیعی، صنایع مهم و زیرساخت های حیاتی کمک کند. این امر می تواند به توسعه اقتصادی پایدار، ایجاد اشتغال و رشد اقتصادی کشور کمک کند.

به طور کلی، امنیت دفاعی در فرهنگ و اقتصاد نقش بسیار مهمی در توسعه و پیشرفت جامعه و کشور دارد. بنابراین، باید به حفظ و تقویت امنیت دفاعی در این دو حوزه توجه کافی شود و سیاست ها و برنامه های مناسب برای این منظور اجرا شود.

رئیس انجمن ملی سیب زمینی ایران:

تشکل ها باید در شورا های قیمت گذاری حضور داشته باشند

رئیس هیئت مدیره انجمن ملی سیب زمینی ایران خواستار حضور تشکل های تخصصی در فرآیند قیمت گذاری محصولات کشاورزی و افزایش تسهیلات بانکی برای تولیدکنندگان سیب زمینی شد.

به گزارش سرویس اقتصادی بازار کسب و کار، رمضان مقصدلو یکی از مهم ترین مطالبات این تشکل را مشارکت در فرآیند قیمت گذاری محصولات کشاورزی عنوان کرد.

وی با بیان این که با وجود تأکید بر تشکل محوری، تشکل های تخصصی در تصمیمات اساسی و تعیین قیمت محصولات کشاورزی نقش ندارند، گفت: «در محصول سیب زمینی نیز قیمت تضمینی بدون حضور انجمن تعیین می شود.»

مقصدلو افزود: «تشکل های تأثیرگذار باید در شوراهای تصمیم گیری مرتبط با قیمت گذاری محصولات کشاورزی حضور داشته باشند تا بتوانند آنالیز قیمت ارائه کرده و مسئولان با توجه به این آنالیزها، قیمت واقعی محصولات را تعیین کنند.»

رئیس هیئت مدیره انجمن ملی سیب زمینی ایران با اشاره به هزینه های تولید این محصول گفت: «هزینه تولید سیب زمینی در هر هکتار حدود ۶۰۰ میلیون تومان است و کشاورزانی که در سال های گذشته متضرر شده اند، برای ادامه تولید با مشکل مواجه هستند.»

وی خواستار اختصاص تسهیلات ویژه از سوی بانک ها، به ویژه بانک کشاورزی، برای تولیدکنندگان سیب زمینی شد و افزود: «بانک ها، به ویژه بانک کشاورزی، می توانند پس از معرفی کشاورزان از سوی انجمن و اهلیت سنجی آنان، زمینه بهره مندی تولیدکنندگان از تسهیلات را فراهم کنند.»

مقصدلو با اشاره به محدودیت های فعالیت این تشکل، گفت: «انجمن ملی سیب زمینی ایران در اتاق ایران تنها یک فضای محدود در اختیار دارد و برگزاری جلسات هیئت مدیره، که اعضای آن از ۲۲ استان کشور در آن حضور دارند، به فراهم بودن فضای برگزاری جلسه بستگی دارد.»

وی درباره نقش تشکل های کشاورزی در کاهش هزینه های تولید و افزایش بهره وری اظهار کرد: «برگزاری کلاس های آموزشی و ترویجی در زمینه خاک ورزی و معرفی بذرهای مناسب برای هر اقلیم از جمله اقداماتی است که تشکل ها می توانند در این زمینه انجام دهند.»

رئیس هیئت مدیره انجمن ملی سیب زمینی ایران افزود: «تشکل ها همچنین می توانند در زمینه جلوگیری از هدررفت محصول از طریق آموزش در فضای مجازی و رسانه های ملی نقش آفرینی کنند.»

وی تنظیم بازار، توجه به تولیدکننده، مصرف کننده و صنایع و همچنین صادرات مازاد تولید را از دیگر کارکردهای تشکل ها برشمرد و گفت: «این اقدامات می تواند راه را برای ادامه تولید و حفظ معیشت اقتصادی کشاورزان هموار کند.»

مقصدلو درباره نقش اتحادیه ها و تعاونی ها در توسعه بازارهای صادراتی نیز اظهار کرد: «تعاونی ها و تشکل ها می توانند با ارائه خدمات به کشاورزان و کمک به تولید محصولات صادرات محور متناسب با بازارهای هدف، به توسعه صادرات کمک کنند.» / ایانا

۱۰۰۰ مدرسه تهران

آماده اسکان زائران رهبر شهید

فردین یاوری، مدیرکل رفاه و پشتیبانی وزارت آموزش و پرورش: بیش از هزار مدرسه در تهران برای اسکان زائران آماده شده است

زائران بر اساس تقسیم بندی ستاد برگزاری مراسم به مراکز اسکان هدایت می شوند و ثبت نام متقاضیان حضور و همچنین میزبانان مردمی نیز از طریق بات «باید برخاست» در پیام رسان های بله، ایستا و سروش پلاس انجام می شود.

دعوت به همکاری

موسسه مطبوعاتی بازار کسب و کار

از افراد جویای کار دعوت می نماید

قابل توجه خانمهای دارای شرایط سنی ۲۴الی ۳۵

سال

مدرک تحصیلی مورد نیاز

کارشناسی

جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره

۰۹۳۵۱۹۹۳۳۳۲ تماس بگیرید.

خبر

سخنگوی وزارت صمت؛

باروش قیمت‌گذاری خودرو موافق نیستیم

سخنگوی وزارت صمت گفت: روش فعلی محاسبه قیمت خودرو ممکن است از نظر سازمان حمایت منطقی نباشد، اما به دلیل الزام دستورالعمل شورای رقابت، امکان استفاده از روش‌های جایگزین وجود ندارد و این وزارتخانه ناچار به اجرای قانون است.

به گزارش بازار کسب و کار، عزت‌الله زارعی درباره شیوه قیمت‌گذاری خودروهای داخلی اظهار کرد: شورای رقابت صنعت خودرو داخلی را انحصاری تعیین کرده‌اند و چون انحصاری است، اعلام کرده‌اند که در چارچوب آیین‌نامه تعیین و تثبیت قیمت‌ها، محاسبه قیمت توسط سازمان حمایت صورت بگیرد.

سخنگوی وزارت صمت افزود: بر اساس همین مصوبه، اگر خودروسازی اسناد و مدارک خود را ارائه کند که این اسناد و مدارک، صورت‌های مالی مطابق دستورالعمل تعیین و تثبیت قیمت‌هاست و آن‌هایی که صورت‌های مالی ندارند، باید اظهارنامه مالیاتی مربوط به صورت مالی را ارائه دهند و چنانچه این اسناد ارسال شود و اشکالی نداشته باشد، سازمان حمایت باید ظرف یک ماه اعلام نظر کند. اگر سازمان حمایت ظرف یک ماه در خصوص قیمت‌های پیشنهادی خودروساز اعلام نظر نکند، خودروساز می‌تواند رأساً قیمت‌های پیشنهادی خود را که به سازمان حمایت فرستاده است، اعلام کند.

وی ادامه داد: اما پس از آن، سازمان حمایت در چارچوب دستورالعمل تعیین‌شده شورای رقابت، محاسبه قیمت را انجام می‌دهد.

زارعی گفت: لذا در خصوص محاسبه قیمت خودرو، سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان در چارچوب مصوبات شورای رقابت و بر اساس اسناد و مدارک اعلامی از سوی خودروساز، محاسبه قیمت را انجام می‌دهد و به خودروساز اعلام می‌کند.

سخنگوی وزارت صمت بیان داشت: ممکن است از نظر سازمان حمایت، به عنوان سازمان وابسته به وزارت صمت، این روش محاسبه قیمت، روش منطقی نباشد و روش‌های جایگزینی هم قابل انجام باشد؛ مثل مقایسه خودروهای مشابه، مقایسه با خودروهای خارجی یا مثلاً تعیین قیمت تمام‌شده قطعات در خودرو و روش‌های دیگر. اما چون در دستورالعمل شورای رقابت، ارجاع به دستورالعمل تعیین و تثبیت قیمت‌ها شده است ما مجاز به استفاده از روش‌های دیگر نیستیم. لذا ممکن است ما هم با این روش اعلام قیمت موافق نباشیم، ولی چون باید از قانون تمکین کنیم، تمکین به قانون را انجام می‌دهیم. / ایانا

هر کسی در زندگی حق اشتباه کردن دارد اما اشتباهی که بیشتر از یکبار تکرار بشه انتخابه و اشتباهی که بارها تکرار بشه معرف شخصیته.

تحلیل روانشناختی سوء مصرف مواد مخدر

سوء مصرف مواد مخدر از جدی‌ترین معضلات فردی و اجتماعی است که ابعاد روانی، جسمی و رفتاری زندگی فرد را تحت تأثیر قرار می‌دهد. ناآگاهی از علائم و ویژگی‌های افراد مبتلا به اعتیاد، روند شناسایی مشکل را دشوار می‌سازد و سبب می‌شود که فرد مصرف‌کننده با انکار واقعیت، به رفتارهای مخرب خود ادامه دهد.

متأسفانه بسیاری از مبتلایان به دلیل انگ اجتماعی، ترس از قضاوت یا کمبود آگاهی، نسبت به درمان اعتیاد همکاری لازم را ندارند. این پیامدها، (مصرف مواد مخدر) بلافاصله یا مدت کوتاهی پس از مصرف رخ می‌دهند و باعث تقویت مثبت (کسب لذت) یا تقویت منفی (رهایی از ناراحتی) می‌شوند. به همین دلیل، احتمال تکرار مصرف بسیار بالا می‌رود.

تاوان سال‌ها عقب‌ماندگی

گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس می‌گوید تابستان ۱۴۰۵ با کسری واقع‌بینانه ۱۳.۶ هزار مگاواتی برق روبه‌روست. بحرانی که فقط با ساخت نیروگاه حل نمی‌شود و به اصلاح اقتصاد برق، مدیریت مصرف و تاب‌آوری شهری گره خورده است.

بازار کسب و کار - سرویس اقتصادی: در شب‌های گرم تیر و مرداد، خاموشی فقط قطع چن‌د چراغ نیست. آسانسوری است که میان طبقات می‌ماند، یخچالی است که صدای کار کردنش قطع می‌شود، بیماری است که دستگاه اکسیژن خانگی‌اش به برق وابسته است، و کودکی است که در اتاقی بی‌هوا، پشت پنجره‌های بسته، منتظر برگشتن باد کولر می‌ماند. بحران برق تابستان ۱۴۰۵، در ظاهر با یک عدد آغاز می‌شود: ۱۳۰۶ هزار مگاوات ناترازی در سناریوی واقع‌بینانه. اما پشت این عدد، روایتی از اقتصاد فرسوده برق، زیرساخت‌های آسیب‌پذیر، گرمای فزاینده و شهرهایی است که هر سال بیشتر به سرمایه‌ش وابسته می‌شوند.

تابستان ۱۴۰۵ برای شبکه برق ایران، ادامه یک بحران قدیمی است؛ بحرانی که هر سال با گرم‌تر شدن هوا از دل گزارش‌ها بیرون می‌آید و به خانه‌ها، کارخانه‌ها، بیمارستان‌ها، کارگاه‌ها و خیابان‌ها می‌رسد. مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی در گزارشی که خرداد امسال منتشر کرده، هشدار داده که در سناریوی واقع‌بینانه، ناترازی توان در اوج مصرف به حدود ۱۳ هزار و ۶۴۰ مگاوات می‌رسد. این عدد نسبت به سال گذشته کمی کمتر است، اما آن‌قدر بزرگ هست که نشان دهد شبکه برق کشور هنوز با فاصله‌ای جدی میان توان تأمین و تقاضای واقعی روبه‌روست.

در همین سناریو، حداکثر توان تأمین‌شده هم‌زمان حدود ۶۸ هزار و ۴۲۰ مگاوات برآورد شده، در حالی که تقاضای پیک به بیش از ۸۱ هزار مگاوات می‌رسد. در سناریوی خوش‌بینانه، کسری توان حدود ۱۰ هزار مگاوات و در سناریوی بدبینانه نزدیک به ۱۸ هزار و ۸۰۰ مگاوات پیش‌بینی شده است. این دامنه، نه فقط یک تفاوت آماری، بلکه فاصله میان تابستانی قابل مدیریت و تابستانی پرخاموشی است.

تاوان تصمیم‌های عقب‌افتاده

اما ناترازی برق ایران فقط مسئله کمبود تولید نیست. این بحران، صورت ظاهری یک زنجیره بلند از تصمیم‌های عقب‌افتاده است: قیمت‌گذاری تکلیفی، سرمایه‌گذاری ناکافی، فرسودگی بخشی از زیرساخت، رشد مصرف، وابستگی شدید به نیروگاه‌های حرارتی، ضعف بهره‌وری، و نبود یک سیاست جدی برای کاهش تقاضا در ساختمان‌ها، صنایع و شهرها. هر سال بخشی از بحران با برنامه‌های اضطراری مدیریت می‌شود، اما ریشه‌ها باقی می‌مانند؛ درست مانند بیماری مزمنی که تبش پایین می‌آید، اما درمان نمی‌شود.

گزارش مرکز پژوهش‌ها می‌گوید تابستان ۱۴۰۵ در مقایسه با سال قبل کمی بهتر است. اما این بهبود نسبی نباید با عبور از بحران اشتباه گرفته شود. کاهش ظاهری ناترازی، بیش از آنکه حاصل اصلاح بنیادین باشد، به مدیریت مصرف، تغییر محاسبات، محدودیت صنایع و اضافه شدن بخشی از ظرفیت‌های جدید وابسته است. به همین دلیل، خطر اصلی همچنان پابرجاست: اگر گرما شدیدتر شود، اگر مصرف خانگی کنترل نشود، اگر صنایع به دلیل قطع برق دوباره از مدار تولید بیرون رانده شوند، یا اگر ظرفیت نیروگاهی آسیب‌دیده دیرتر از انتظار بازگردد، ناترازی دوباره به خاموشی تبدیل می‌شود. زاویه انسانی بحران برق از همین‌جا آغاز می‌شود. سیاست‌گذار درباره مگاوات حرف می‌زند، اما شهروند خاموشی را با بدن خود حس می‌کند. گرمای شبانه، فقط یک ناراحتی گذرا نیست. برای سالمندان، بیماران قلبی و تنفسی، کودکان و ساکنان خانه‌های کوچک و کم‌تهویه، قطع برق در ساعات گرم می‌تواند به مسئله سلامت عمومی تبدیل شود. در شهرهایی که تابستان‌ها طولانی‌تر و دمای شبانه بالاتر شده، کولر دیگر کالای رفاهی نیست؛ بخشی از سازوکار بقاست.

تلاقی بحران برق و توسعه پایدار

این همان نقطه‌ای است که بحران برق با توسعه پایدار تلاقی پیدا می‌کند. اگر شبکه برق نتواند با موج‌های گرما سازگار شود، فشار اقلیمی به نابرابری اجتماعی تبدیل می‌شود. خانواری که توان خرید کولر کم‌مصرف، پنجره دوجداره، عایق‌بندی مناسب یا برق پشتیبان ندارد، سهم بیشتری از رنج خاموشی می‌برد. کارگری که در خانه‌ای اجاره‌ای و فرسوده زندگی می‌کند، انتخابی برای بهینه‌سازی مصرف ندارد.

بیمارستان، خانه سالمندان، نانوايي، کارگاه کوچک و مغازه محلی نیز به یک اندازه از ناترازی آسیب نمی‌بینند. خاموشی، اگر عادلانه و هوشمند مدیریت نشود، به یک سیاست نابرابر بدل می‌شود.

از سوی دیگر، صنعت نیز قربانی تکراری این بحران است. در سال‌های گذشته، بخش مهمی از مدیریت ناترازی با اعمال محدودیت بر صنایع انجام شده است. این روش شاید در کوتاه‌مدت شبکه را سرپا نگه دارد، اما هزینه آن در جای دیگری ظاهر می‌شود: کاهش تولید، افزایش هزینه تمام‌شده، آسیب به اشتغال، اختلال در زنجیره تأمین و کاهش اعتماد سرمایه‌گذاران. وقتی کارخانه‌ای نمی‌داند در اوج تابستان چند ساعت برق خواهد داشت، برنامه تولیدش نیز به اندازه شبکه برق ناپایدار می‌شود.

با این حال، تمرکز صرف بر صنایع هم تصویر کاملی نمی‌دهد. بخش خانگی، به‌ویژه در روزها و شب‌های داغ، یکی از نقاط تعیین‌کننده پیک مصرف است. ورود میلیون‌ها کولر آبی و گازی به مدار، بار شبکه را در ساعات‌های حساس بالا می‌برد. در چنین شرایطی، توصیه به صرفه‌جویی اگر فقط در حد پیامک و هشدار باقی بماند، اثر محدودی خواهد داشت. مدیریت مصرف نیازمند سیاست عمومی است: استانداردهای تجهیزات سرمایه‌ی، اصلاح الگوی ساخت‌وساز، عایق‌کاری ساختمان‌ها، تعرفه‌گذاری پلکانی مؤثر، حمایت از خانوارهای کم‌درآمد برای بهینه‌سازی مصرف و توسعه کنتورهای هوشمند.

نگرانی از ساعاتی که شبکه به لبه می‌رسد

گزارش مرکز پژوهش‌ها نیز بحران را «بزرگ اما قابل مدیریت» توصیف می‌کند. یکی از نکات مهم این است که بیش از ۶۰ درصد ساعات تابستان، ناترازی کمتر از ۷ هزار مگاوات است و در حدود ۸۲ درصد ساعات، ناترازی زیر ۱۰ هزار مگاوات می‌ماند. این یعنی بحران برق، در بسیاری از ساعات، با ابزارهای دقیق مدیریت بار، جابه‌جایی مصرف، قراردادهای پاسخ‌گویی بار و کنترل مصرف مشترکان پرمصرف قابل مهار است. مسئله اصلی آن چند ساعت بحرانی است؛ ساعت‌هایی که شبکه به لبه می‌رسد و تصمیم‌های قبلی خود را نشان می‌دهد.

اما این مدیریت، اگر از اتاق‌های کنترل و دستورهای اضطراری فراتر نرود، هر سال تکرار خواهد شد. اقتصاد برق ایران سال‌هاست با شکاف میان قیمت فروش و هزینه واقعی تولید روبه‌روست. وقتی سرمایه‌گذاری در نیروگاه جدید جذاب نباشد، وقتی بازگشت سرمایه نامطمئن باشد، وقتی مطالبات تولیدکنندگان برق انباشته شود، و وقتی مصرف‌کننده پرمصرف هزینه واقعی رفتار خود را نپردازد، ناترازی به نتیجه طبیعی ساختار تبدیل می‌شود. در چنین وضعیتی، ساخت نیروگاه جدید هم به‌تنهایی کافی نیست؛ چون تقاضا سریع‌تر از ظرفیت پایدار تولید رشد می‌کند.

تکیه شدید بر نیروگاه‌های حرارتی نیز نقطه آسیب‌پذیر دیگری است. این نیروگاه‌ها به سوخت نیاز دارند و سوخت نیز خود درگیر ناترازی است. هر اختلال در تأمین گاز، مستقیم به تولید برق ضربه می‌زند. گزارش مرکز پژوهش‌ها به کاهش سقف تولید گاز در نتیجه آسیب‌های واردشده به زیرساخت‌های انرژی در زمان جنگ اشاره کرده و هشدار داده که این موضوع می‌تواند ظرفیت تولید نیروگاه‌ها را تهدید کند. به بیان ساده‌تر، بحران برق و بحران گاز دو پرونده جدا نیستند؛ دو چهره از یک ناترازی انرژی‌اند.

جنگ و آسیب‌های ناشی از آن به زیرساخت‌های انرژی، تابستان ۱۴۰۵ را حساس‌تر کرده است. بخشی از ظرفیت نیروگاهی کشور از مدار خارج شده و بازسازی کامل آن زمان‌بر است. این وضعیت نشان می‌دهد امنیت انرژی فقط به میزان ظرفیت نصب‌شده وابسته نیست، بلکه به تاب‌آوری شبکه، پراکندگی تولید، امکان تعمیر سریع، ذخیره‌سازی، پدافند غیرعامل و انعطاف‌پذیری مدیریت مصرف نیز بستگی دارد. شبکه‌ای که در شرایط عادی ناتراز است، در شرایط آسیب‌زیرساختی شکننده‌تر می‌شود.

تجدیدپذیرها مهم اما ناکافی

در این میان، رشد تجدیدپذیرها نشانه‌ای مهم اما ناکافی است. ظرفیت نیروگاه‌های تجدیدپذیر نسبت به سال‌های قبل افزایش یافته و توان عملیاتی هم‌زمان آنها در تابستان ۱۴۰۵ حدود چهار هزار مگاوات برآورد می‌شود. این ظرفیت می‌تواند در ساعات روز به کاهش فشار شبکه کمک کند، اما مسئله شب همچنان باقی است. برق خورشیدی وقتی خورشید غروب می‌کند، از مدار تولید بیرون می‌رود؛ درست در زمانی که بخشی از مصرف سرمایه‌ی ادامه دارد و خاموشی شبانه برای شهروندان سخت‌تر و خطرناک‌تر است. بنابراین توسعه خورشیدی باید با ذخیره‌سازی انرژی، مدیریت پیک شبانه و اصلاح مصرف همراه شود. / پیام ما

معاون رفاه و امور اقتصادی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی؛

پیشنهاد افزایش ۲۰ تا ۳۰ درصدی اعتبار کالابری برخی دهک‌ها روی میز دولت

معاون رفاه و امور اقتصادی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی با بیان اینکه قیمت کالاهای مشمول کالابری ۶۸ درصد افزایش داشته است، از بررسی سناریوهای افزایش ۲۰ تا ۳۰ درصدی اعتبار کالابری برای برخی دهک‌ها خبر داد و تأکید کرد: تصمیم نهایی در این باره به تأمین منابع پایدار و غیرتورمی بستگی دارد.

به گزارش بازار کسب و کار، یعقوب اندایش، در تشریح آخرین وضعیت طرح کالابری الکترونیکی، اظهار کرد: مرحله ششم این طرح از ۱۵ خردادماه آغاز شده و تاکنون بیش از ۳۱ میلیون خانوار در سراسر کشور را تحت پوشش قرار داده است.

معاون رفاه و امور اقتصادی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماع با بیان اینکه در حال حاضر حدود ۸۷.۵ میلیون نفر از اعتبار کالابری استفاده می‌کنند و امکان بهره‌مندی از این اعتبار تا پایان تیرماه فراهم است، به رشد هزینه‌های معیشتی اشاره کرد و افزود: قرار بود هر فصل محاسبات درباره مبلغ و اعتبار کالابری انجام شود و ما محاسبات فرودین ماه را ارائه کرده‌ایم. بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد هزینه سبد ۱۱ قلم کالای اساسی نسبت به ابتدای اجرای طرح، حدود ۶۸ درصد افزایش یافته است. بر همین اساس، وزارت تعاون در ماه‌های اخیر پیشنهادهای مختلفی برای اصلاح اعتبار کالابری متناسب با نرخ تورم به دولت ارائه کرده است.

وی تصریح کرد: هدف دولت حفظ قدرت خرید خانوارها و امکان تأمین همان سبد غذایی مصوب با ترکیب و وزن قبلی است، اما محدودیت منابع مالی مانع از افزایش کامل اعتبار متناسب با رشد قیمت‌ها شده است. دولت تلاش دارد منابع مورد نیاز این طرح را از محل‌های غیربیلوئی تأمین کند تا از افزایش نقدینگی و تشدید تورم جلوگیری شود. به همین منظور، جلسات مشترکی میان سازمان برنامه و بودجه، بانک مرکزی، وزارت اقتصاد و وزارت تعاون در حال برگزاری است.

اندایش همچنین از احتمال افزایش ۲۰ تا ۳۰ درصدی اعتبار کالابری برای برخی دهک‌ها خبر داد و گفت: در یکی از سناریوهای پیشنهادی، خانوارهای تحت پوشش نهادهای حمایتی مانند کمیته امداد و بهزیستی از افزایش بیشتری برخوردار خواهند شد؛ در حالی که برای سایر دهک‌ها، افزایش محدودتر یا حفظ شرایط فعلی در نظر گرفته می‌شود. در هر حال، در صورت تصمیم‌گیری برای محدود کردن دامنه مشمولان، تنها گروه کوچکی شامل مالکان خودروهای بالای ۵ میلیارد تومان و املاک بیش از ۵۰ میلیارد تومان در اولویت بررسی قرار خواهند گرفت. حتی حذف کامل این افراد نیز تأثیر چندانی بر تعداد کل دریافت‌کنندگان کالابری نخواهد داشت.

وی درباره حذف یارانه‌ها نیز تصریح کرد: در حال حاضر برنامه جدیدی برای حذف گسترده یارانه‌بگیران وجود ندارد و حدود ۷۱.۵ میلیون نفر همچنان یارانه نقدی دریافت می‌کنند. تصمیم نهایی درباره میزان افزایش اعتبار کالابری نیز به تأمین منابع پایدار و غیرتورمی بستگی دارد و دولت تلاش می‌کند بدون ایجاد فشار تورمی جدید، حمایت از خانوارها را ادامه دهد.

تجهیزات ضد سرقت برای خودرو کدامند؟

بسیاری از سارقین خودروها تنها با دیدن تجهیزات ضد سرقت آن‌ها را رها کرده و به سراغ دیگری خواهند رفت، پس در مرحله ی اول از تجهیزاتی استفاده کنیم تا در هر حالت از بیرون خودرو قابل رویت باشند و سارقان را از انتخاب خودرو منصرف کند:

- ۱ قفل قابل رویت فرمان: از حرکت فرمان جلوگیری می‌کند.
- ۲ قفل پدال خودرو: پدال ترمز و کلاچ را قفل می‌کند.
- ۳ قفل دنده: باعث متوقف شدن حرکت دنده می‌شود.
- ۴ قفل چرخ: از حرکت خودرو جلوگیری می‌کند.
- ۵ قفل کاپوت و قفل ECU: از دستیابی سارق به سیستم امنیتی، ECU و باتری خودرو جلوگیری می‌کند.

شروع گزارش

پویش محرم سبز که با هدف کاهش، استفاده از ظروف یکبار مصرف پلاستیکی در کشور از سوی فراکسیون اجتماعی مجلس راه‌اندازی شده بود، مورد استقبال زیادی قرار نگرفت و امسال هم همچون سال‌های گذشته خیابان‌ها، معابر و کوچه‌های شهرهای کشور و گلستان شاهد انباشتگی پسماندهای پلاستیکی نذری در سطح گسترده‌ای بود.

بازار کسب و کار - سرویس اجتماعی: هر ساله با شروع ماه محرم و صفر، استفاده بیش از اندازه از ظروف یکبار مصرف پلاستیکی و انباشتگی آنها مشکلات زیست محیطی بسیار زیادی را به هم‌راه دارد که در سال‌های اخیر نه فقط کمتر نشده که استفاده از آنها به دلیل ارزان بودن و یکبار مصرف بودن رواج بیشتری پیدا کرد.

امسال با شروع جنگ تحمیلی و آسیب دیدگی پتروشیمی‌ها در جنگ قیمت ظروف پلاستیکی به شدت افزایش پیدا کرد و این مساله تعدادی از مسئولان از جمله مجلسیان را بر آن داشت تا به دلیل افزایش قیمت این ظروف علاوه بر کاهش هزینه برای خرید این ظروف پویشی را در جهت حفاظت از محیط زیست راه‌اندازی کنند.

قانونی که ناقص اجرا شد

رئیس فراکسیون محیط زیست مجلس در ۲۶ خرداد ماه امسال با اشاره به افزایش مصرف ظروف یکبارمصرف در ایام محرم با بیان اینکه این ایام باید به نقطه کاهش مصرف پلاستیک تبدیل شود از تشکیل کمیته‌های ویژه برای پیگیری کاهش مصرف پلاستیک و اقتصاد چرخشی خبر داد.

رفیعی با اشاره به موضوع ممنوعیت توزیع کیسه‌های پلاستیکی و اجرای ناقص قوانین موجود در این حوزه گفت: در سال‌های گذشته قوانینی در زمینه ممنوعیت توزیع رایگان کیسه‌های پلاستیکی در فروشگاه‌ها تصویب شد اما به دلیل نبود اراده اجرایی و ناهماهنگی در اجرا، عملاً شاهد تحقق کامل این سیاست‌ها نبودیم و اجرای آن‌ها محدود به برخی پویش‌های مقطعی شده است.

وی تصریح کرد: آیین‌نامه‌های مرتبط که از سال ۱۴۰۱ به تصویب هیات وزیران رسیده بود، متأسفانه معطل مانده و بخش مهمی از اقدامات پیش‌بینی‌شده هنوز اجرایی نشده است؛ در حالی که علاوه بر موضوع تولید، مدیریت پسماندهای پلاستیکی نیز به یکی از چالش‌های جدی زیست‌محیطی کشور تبدیل شده است.

رفیعی با اشاره گفت: با توجه به جنگ ۴۰ روزه و آسیب‌دیدگی تعدادی از واحدهای تولیدکننده محصولات پتروشیمی، ضرورت دارد در سیاست‌گذاری‌های داخلی کشور تمهیدات ویژه‌ای برای مدیریت مصرف اندیشیده شود که یکی از مهم‌ترین آن‌ها اصلاح الگوی مصرف و کاهش استفاده از محصولات پلاستیکی است.

وی عنوان کرده بود که با توجه به حضور گسترده مردم در مراسم‌های مذهبی، این ایام می‌تواند به فرصتی برای تحقق راهبرد مصرف مسئولانه تبدیل شود؛ از همین رو این نشست با حضور مسئولان هیئات مذهبی، متولیان میادین، استادان دانشگاه و فعالان این حوزه برگزار شد تا زمینه جلب مشارکت عمومی در کاهش مصرف پلاستیک و مدیریت صحیح مصرف فراهم شود.

اختلاف قیمت عامل اصلی استفاده از ظروف پلاستیکی

بحث کاهش استفاده از ظروف پلاستیکی مختص امروز و دیروز نیست و سال‌ها است که این معضل گریبان جامعه و محیط زیست را گرفته است اما به دلیل عدم اطلاع رسانی و کاهش آموزش‌های عمومی گسترده برای استفاده نکردن از این ظروف همچنان استفاده از آنها نه فقط در ماه محرم که در طول سال و در همه مکان‌های داری و خصوصی به وفور دیده می‌شود. آیین‌نامه‌های مرتبط که از سال ۱۴۰۱ به تصویب هیات وزیران رسیده بود، متأسفانه معطل مانده و بخش مهمی از اقدامات پیش‌بینی‌شده هنوز اجرایی نشده است.

ادامه ستون وسط...

پویش محرم سبز؛

نذری که ادا نشد / ظروف یکبار همچنان در صدر نذری‌ها

مهین نورافروز

بازار کسب و کار - سرویس اجتماعی

ارزان بودن این ظروف نسبت به ظروف گیاهی و مقوایی یکی از عمده دلایل استفاده از آنها بود که نه فقط برای محیط زیست که به دلیل سرو غذا و یا مایعات داغ مشکلات گوارشی بسیاری را هم برای مردم به همراه دارد که متأسفانه همچنان بعد از افزایش قیمت در زمان جنگ به دلیل اختلاف قیمت با ظروف مقوایی و گیاهی در صدر استفاده قرار دارد.

طی دو ماه اخیر که موبک‌های متعددی در سراسر کشور و استان گلستان بر پا بود تعداد زیادی از این ظروف مورد استفاده قرار می‌گرفت و تمامی خیابان‌ها موبک‌دار سرشار از ظروف پلاستیکی بود که همه جا پراکنده شده بود و در این بین بخش خدمات شهرداری‌ها نیز از نظافت و جمع‌آوری آنها به ستوه آمده بودند.

رئیس فراکسیون محیط زیست مجلس تأکید کرده که در کنار موضوع تولید، مدیریت پسماندهای پلاستیکی به یکی از چالش‌های جدی زیست‌محیطی کشور تبدیل شده است. پلاستیک‌های رهاشده، بازیافت‌نشده یا کم‌ارزش از نظر اقتصادی، هم به طبیعت آسیب می‌زنند و هم هزینه سنگینی به شهرها و نظام مدیریت پسماند تحمیل می‌کنند. برای همین، مسئله پلاستیک فقط به مصرف در فروشگاه یا مراسم مذهبی محدود نمی‌شود، بلکه به چرخه کامل تولید، مصرف و بازیافت مربوط است.

فرهنگ کاهش استفاده از ظروف پلاستیکی به اندازه کاهش مصرف انرژی در این سالها باب نشد و توصیه فعالان محیط‌زیستی هم تا کنون راه به جایی نبرده است.

عدم توجه مردم به سلامت گوارش نیز از دیگر چالش‌هایی است که استفاده از آنها را رواج داده و در این بین مردم عامل نخست کاهش استفاده این ظروف هستند.

جای خالی روز جهانی بدون پلاستیک در تقویم رسمی

اگر چه چندسالی است که از سوی نهادهای بین‌المللی روز سوم جولای مصادف با ۱۲ تیر با عنوان جهانی بدون پلاستیک نامگذاری شده است. در ایران نیز، بیش از یک دهه است که با تلاش دوستداران محیط زیست ۲۱ تیرماه با عنوان روز بدون پلاستیک نامگذاری شده است. این روز گرچه هنوز در تقویم رسمی کشور جایی ندارد اما عمدتاً از سوی گروه‌های غیردولتی و سازمان‌های متولی حفظ محیط زیست از جمله سازمان محیط زیست و سازمان مدیریت و پسماند شهرها وابسته به شهرداری‌ها گرامی داشته می‌شود.

هدف از نامگذاری این روز، ترویج فرهنگ کاهش مصرف پلاستیک در بین مردم بوده و معمولاً مراسم‌های نمادینی در این روز با حضور فعالان محیط زیست در گوشه و کنار شهرها و مراکز خرید کشور برگزار می‌شد که این مهم در سال‌های اخیر به دلیل عدم همکاری دستگاه‌های اجرایی و بعضاً ایجاد ممانعت در برگزاری مراسم‌ها یا برنامه‌های آموزشی عمدتاً به اطلاع‌رسانی در فضای مجازی محدود شده است.

مدیریت پسماندهای پلاستیکی به یکی از چالش‌های جدی زیست‌محیطی کشور تبدیل شده است

با اینکه جهان در چند سال اخیر توافقات و تصمیمات زیادی برای ممنوعیت مصرف ظروف و کیسه‌های پلاستیکی در برخی کشورها داشته اما هنوز کشور ما به شکل جدی به آن نپیوسته است. در همین حال ۱۲۷ کشور جهان، قوانینی را برای محدودیت مصرف کیسه‌های پلاستیکی در سال‌های گذشته وضع کرده‌اند که متأسفانه ایران جزو این کشورها نیست و در ایران همچنان تولید و مصرف پلاستیک هر سال بیش از پیش شدت می‌گیرد بی‌آنکه این موضوع حتی نگرانی در بین دولتمردان و مدیران مسوول ایجاد کند.

مصرف بی‌رویه پلاستیک در ایران در سایه حکمرانی غلط منابع و نبود قوانین بازدارنده برای ممنوعیت مصرف بی‌رویه پلاستیک و بی‌مسئولیتی بسیاری از ما شهروندان ایرانی باعث شده تا کمتر نقطه‌ای در ایران از گزند زباله‌های پلاستیکی‌مان مصون مانده باشد.

از بلندای دماوند و سبلان و علم‌کوه تا سواحل ایران، از اعماق غارها و دره‌ها تا مناطق بیابانی و دورافتاده‌ترین نقاط بیابان لوت، همه جا پر از

پلاستیک و دورریزهای مصرفی ما ایرانیان شده است.

ایران در زمره ۱۰ کشور برتر جهان در مصرف پلاستیک

در ایران آمارهای غیر رسمی نشان می‌دهد سالانه حدود ۲۵۰ هزار تن پلاستیک دور ریخته می‌شود تا جایی که ایران در زمره ده کشور نخست مصرف پلاستیک قرار گرفته متأسفانه حتی بازیافت پلاستیک هم سهمی زیر ۱۰ درصد دارد و خبری هم از قوانین بازدارنده و مقررات مالیاتی برای تولیدکننده‌ها و مصرف‌کننده‌های پلاستیک نیست و بسیاری از صنایع بی‌توجه به سرنوشت زباله‌های پلاستیکی که تولید می‌کنند تنها روز به روز به تولیدات خود می‌افزایند بی‌آنکه تعهدی در قبال بازیافت آن یا حداقل فرهنگ‌سازی در جامعه برای استفاده بهینه و مناسب پلاستیک‌ها داشته باشند.

اگر چه امسال در برخی از شهرهای کشور پویش محرم سبز با اطلاع رسانی به مردم اجرا شده اما نمی‌توان به این سرعت انتظار داشت که این پویش در کشور جوابگو باشد. چرا که نیازمند فرهنگ‌سازی گسترده‌ای برای کنار گذاشتن استفاده از این پلاستیک است.

ظروف پلاستیکی تهدیدی جدی برای سلامت

به گفته کارشناسان BPA یا بیسفنول A یک ترکیب شیمیایی است که در گذشته به طور سنتی در تولید بسیاری از پلاستیک‌ها و رزین‌ها استفاده می‌شد.

این ماده شیمیایی با خطرات مختلفی برای سلامتی، از جمله اختلال هورمونی و افزایش خطر ابتلا به برخی سرطان‌ها مرتبط است. به همین دلیل، بسیاری از مصرف‌کنندگان نگران وجود BPA در ظروف پلاستیکی نگهداری غذا هستند.

این افراد معتقدند، تماس این ظروف با غذای گرم، چرب و داغ، خاصیت اسیدی ایجاد کرده و مواد بسیار خطرناکی تولید می‌کند که تهدیدی جدی برای سلامت شهروندان محسوب می‌شود و مواد شیمیایی موجود در ظروف پلاستیکی باعث ایجاد اختلال‌های در عملکردهای مختلف فیزیولوژیک بدن و تغییر در عملکرد هورمونی آن می‌شود و این اختلال‌های هورمونی می‌تواند در ابتلا به چاقی و اضافه وزن نقش بسزایی داشته باشد.

صرف بی‌رویه پلاستیک در ایران در سایه حکمرانی غلط منابع و نبود قوانین بازدارنده برای ممنوعیت مصرف بی‌رویه پلاستیک و بی‌مسئولیتی بسیاری از ما شهروندان ایرانی باعث شده تا کمتر نقطه‌ای در ایران از گزند زباله‌های پلاستیکی‌مان مصون مانده باشد

حسین عبیری گلپایگانی فعال محیط زیست و رییس انجمن کوهستان سبز با اشاره به افزایش مصرف ظروف یکبار مصرف پلاستیکی در ایام محرم و صفر گفت: بعد از پخش غذا در اطراف هر تکیه و حسینیه منظره بسیار آزار دهنده‌ای از انبوه زباله ناشی از ظروف یکبار مصرف به چشم می‌خورد که به هیچ عنوان زبیده نیست.

وی درباره مزایای ظروف یکبار مصرف با پایه گیاهی گفت: سازگاری با محیط زیست، عاری از هر گونه اثرات مضر پلاستیکی به دلیل تماس با غذای داغ - اسیدی و چرب، قابل تجزیه بودن در خاک، مصرف انرژی کمتر در فرایند تولید و تهیه شده از منابع اولیه تجدید پذیر برخی از این مزایا است.

این فعال محیط زیست تأکید کرد: ریختن غذای گرم در داخل ظروف یکبار مصرف پلاستیکی بسیار خطرناک است زیرا موجب بروز انواع بیماری‌ها از جمله سرطان می‌شود، علاوه بر این حجم انبوه آن در معابر شهری موجب مسدود شدن کانال‌ها و آبرها می‌شود که با بارش اولین بار آب در شهر جاری می‌شود.

و در پایان باید به این نکته توجه ویژه شود؛ در صورتی که مصرف ظروف یکبار مصرف پلاستیکی همچنان ادامه داشته باشد و مردم و دولت برای جایگزینی این مواد اقدامی نکنند سال‌های آینده مشکلات و معضلات شدید زیست محیطی و سلامت گریبانگیرمان خواهد شد، که رفع آن به آسانی ممکن نخواهد بود و هزینه بسیاری بر دوش مردم و دولت می‌گذارد و در این بین مردم خط مقدم فرهنگ سازی عدم استفاده از ظروف پلاستیکی هستند.

رئیس سازمان حفظ نباتات کشور؛

تجارت کشاورزی بدون اختلال ادامه دارد

رئیس سازمان حفظ نباتات کشور گفت: با تقویت نیروی انسانی در پست‌های قرنطینه‌ای، روند صادرات و واردات محصولات کشاورزی بدون وقفه ادامه دارد و هم‌زمان ارتقای استانداردهای قرنطینه‌ای نیز در حال پیگیری است.

به گزارش بازار کسب و کار، مریم جلیلی‌مقدم اظهارکرد: وضعیت صادرات محصولات کشاورزی تداوم دارد و همکاران قرنطینه گیاهی در سراسر کشور به‌صورت شبانه‌روزی در شیفت‌های مختلف خدمات ارائه می‌دهند تا محصولات ایرانی در بازارهای جهانی جایگاه خود را حفظ کنند در همین راستا ارتقای استانداردهای قرنطینه‌ای برای رونق اقتصادی در دستور کار است.

رئیس سازمان حفظ نباتات کشور افزود: با توجه به شرایط بنادر جنوبی، نیروهای پست‌های قرنطینه‌ای در بنادر شمالی و سایر نقاط کشور افزایش یافته‌اند و مدیریت عملیاتی به‌گونه‌ای انجام شده که هیچ اختلالی در مبادلات تجاری ایجاد نشود.

وی تأکید کرد: هیچ خللی در بحث صادرات و واردات محصولات کشاورزی وجود ندارد.

جلیلی‌مقدم درباره وضعیت مرز ریمدان در چابهار گفت: پست قرنطینه این مرز فعال است اما هنوز زیرساخت‌های لازم برای بهره‌برداری کامل را ندارد و توسعه آن نیازمند همکاری سایر بخش‌ها به‌ویژه گمرک است.

وی افزود: در حال حاضر بار اصلی نظارت قرنطینه‌ای در استان سیستان و بلوچستان بر عهده پست‌های میرجاوه و چابهار قرار دارد.

این اظهارات گویای آن است که ساختار قرنطینه‌ای کشور در حال بازآرایی عملیاتی است تا تجارت کشاورزی بدون وقفه ادامه پیدا کند؛ حتی در شرایط فشار بر برخی بنادر و کمبود زیرساخت در برخی مرزها.

انتخابات شوراها دو ماه پس از پایان جنگ بر گزار خواهد شد

رییس هیات مرکزی نظارت بر انتخابات شوراهای اسلامی کشور گفت: براساس مصوبه شعام، انتخابات شوراها دو ماه پس از پایان جنگ برگزار خواهد شد و هیچ‌گونه تأخیر مضاعفی در این زمینه رخ نخواهد داد.

به گزارش سرویس اجتماعی بازار کسب و کار، محمد صالح جوکار با اشاره به آخرین وضعیت برگزاری انتخابات هفتمین دوره شوراهای اسلامی کشور کشور گفت: براساس مصوبه شورای عالی امنیت ملی، این انتخابات دو ماه پس از پایان جنگ برگزار خواهد شد و هیچ‌گونه تأخیر مضاعفی در این زمینه رخ نخواهد داد.

رییس هیات مرکزی نظارت بر انتخابات شوراهای اسلامی کشور ادامه داد: البته این انتخابات به دلیل شرایط جنگی به تعویق افتاد؛ چرا که علی‌رغم آمادگی کامل ستاد انتخابات کشور و هیئت نظارت، تأمین امنیت مردم اولویت نخست بود.

وی افزود: از طرفی نیز طبق مصوبه شورای عالی امنیت ملی، تعیین زمان دقیق برگزاری این انتخابات منوط به اعلام رسمی پایان جنگ از سوی این شورا است.

این نماینده مجلس در دوره دوازدهم خاطرنشان کرد: همچنین در خصوص برگزاری انتخابات مجلس در دوره آینده و ریاست جمهوری نیز با توجه به فاصله احتمالی سه تا چهار ماهه میان این دو انتخابات، که فاصله زمانی کوتاهی برای برگزاری دو رویداد مهم محسوب می‌شود، همچنین با استناد به بند ۱۸ سیاست‌های کلی انتخابات که بر لزوم فاصله دوساله میان انتخابات‌ها تأکید دارد، لازم است هماهنگی لازم میان مجلس و دولت صورت گیرد تا تاریخ مناسبی به‌صورت مشترک برای برگزاری هر دو انتخابات تعیین شود. / ایکانا

«فقط یکبار امتحان می‌کنم، اتفاقی نمی‌افته!» واقعیت: بسیاری از معتادان، با همین یکبار امتحان شروع کرده‌اند.

«مواد مخدر طبیعی مثل تریاک ضرر ندارند!» واقعیت: حتی مواد طبیعی، با مصرف مکرر باعث وابستگی شدید جسمی و روانی می‌شوند.

«مواد باعث افزایش تمرکز و انرژی می‌شوند!» واقعیت: شاید در لحظه انرژی بدهد، اما بعد باعث افت عملکرد مغز، بی‌خوابی، اضطراب و افسردگی می‌شود.

«اعتیاد فقط مخصوص افراد بی‌خانمان یا بیکار است!» واقعیت: اعتیاد می‌تونه هرکسی رو درگیر کنه؛ از نوجوان گرفته تا کارمند و حتی تحصیل کرده.

باورهای غلط درباره مواد مخدر؛ خطری پنهان برای همه ما

هویت یابی نوجوانان

فاطمه غفاری توران روانشناس

تأمین امنیت عاطفی: نوجوانان باید احساس کنند که می‌توانند تجربیات و احساسات خود را بدون قضاوت به اشتراک بگذارند.

شنونده فعال باشید: با دقت به آنها گوش دهید و سوالات باز بپرسید تا به کشف احساسات و افکارشان کمک کنید.

تشویق به تجربیات جدید

فرصت‌های متنوع: نوجوانان را تشویق کنید تا در فعالیت‌های مختلف مانند ورزش، هنر، و داوطلبی شرکت کنند.

توسعه مهارت‌ها: آنها را تشویق کنید تا مهارت‌های جدیدی بیاموزند که می‌تواند به افزایش اعتماد به نفس‌شان کمک کند.

حمایت از روابط سالم

دوستی‌های مثبت: به نوجوانان کمک کنید تا روابط دوستی سالم و فعال داشته باشند که رشد آنها را تقویت کند.

مدیریت تعارضات: بر توانایی‌های حل تعارض و ارتباط موثر تأکید کنید.

مدیریت فشارهای اجتماعی

آموزش انتقادپذیری: به نوجوانان بیاموزید که چگونه با فشارهای اجتماعی و انتظارات بیرونی مقابله کنند.

تقویت هویت مستقل: به آنها کمک کنید تا ارزش‌ها و باورهای خود را شناسایی کنند و بر اساس آنها عمل کنند.

حمایت از خودآگاهی

تمرین تفکر انتقادی: نوجوانان را به چالش بکشید که در مورد افکار و احساسات خود تأمل کنند.

نوشتن یا هنرمندی: ترغیب به نوشتن روزانه یا تمرینات هنری می‌تواند به بیان احساسات و افکار کمک کند.

تحلیل فرهنگی و اجتماعی: آموزش درباره موضوعات اجتماعی و فرهنگی به نوجوانان کمک می‌کند تا خود را در یک بافت بزرگ‌تر درک کنند.

توسعه ذهنیت باز: آموزش به آنها برای پذیرفتن تفاوت‌ها و تنوع در جامعه می‌تواند به شناخت بهتر هویت خود کمک کند.

این راهکارها می‌توانند به نوجوانان کمک کنند تا در مسیر هویت‌یابی خود پایدارتر و شادتر باشند.

هویت‌یابی نوجوانان فرآیندی پیچیده و ضروری در رشد آنها است. این فرآیند می‌تواند برای نوجوانان چالش‌برانگیز باشد، اما در عین حال فرصتی برای شکوفایی و تحقق پتانسیل‌های بالقوه آنها فراهم می‌آورد.

منبع

چتری، شهریانو (۱۴۰۰)، کتاب هویت‌یابی نوجوانان، انتشارات کلید پژوه، تهران

هویت‌یابی فرآیندی است که در آن نوجوان تلاش می‌کند میان ویژگی‌های شخصی خود (باورها، ارزش‌ها، علاقه‌ها) و جایگاه خود در جامعه (نقش‌های اجتماعی) یک پیوند برقرار کند. در این مرحله، نوجوان از «آنچه والدینش می‌گویند» به سمت آنچه خودش باور دارد حرکت می‌کند. این یعنی گذار از هویت تحمیلی به هویت انتخاب شده.

هویت‌یابی نوجوانان موضوع بسیار مهم و پیچیده‌ای است. در این مرحله از زندگی، نوجوانان تلاش می‌کنند تا بفهمند که چه کسی هستند و کجا قرار دارند.

در ادامه به برخی از جنبه‌های کلیدی هویت‌یابی نوجوانان را بررسی می‌کنیم:

مراحل هویت‌یابی

تحقیق و جستجو: نوجوانان به دنبال تجربیات جدید، نظرات و دیدگاه‌های مختلف هستند تا هویت خود را شکل دهند.

تخصص و تمایز: آنها ممکن است هویت‌های مختلف را امتحان کنند (مثلاً در زمینه‌های مختلف هنری، ورزشی، یا فکری) تا مشخص کنند که کدام‌یک با آن‌ها بیشتر همخوانی دارد.

عوامل مؤثر بر هویت‌یابی

خانواده: حمایت و انتظارات خانواده می‌تواند تأثیر زیادی بر شکل‌گیری هویت نوجوانان داشته باشد.

دوستان: روابط دوستانه و گروه‌های اجتماعی نقش مهمی در تأثیرگذاری بر هویت دارند.

فرهنگ و جامعه: عوامل فرهنگی و اجتماعی می‌توانند به شدت بر هویت نوجوانان تأثیر بگذارند.

چالش‌ها

فشار اجتماعی: نوجوانان ممکن است تحت فشارهای اجتماعی برای تطبیق با هنجارها یا انتظارات قرار بگیرند.

شک و تردید: این دوره معمولاً با عدم اطمینان و سؤالاتی درباره خود همراه است.

اهمیت هویت‌یابی

سلامت روان: هویت‌یابی سالم می‌تواند به افزایش اعتماد به نفس و سلامت روان کمک کند.

رشد اجتماعی: این فرآیند به نوجوانان کمک می‌کند تا نقش‌های اجتماعی مختلف را شناسایی کرده و در آنها مهارت پیدا کنند.

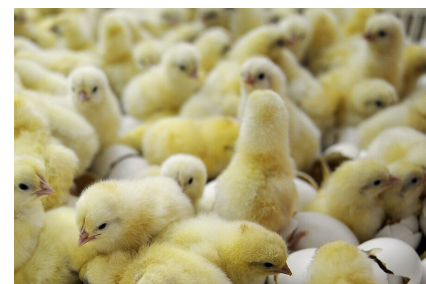
چگونه به نوجوانان در فرآیند هویت‌یابی کمک کنیم؟

ایجاد فضای باز برای گفتگو

خبر

مدیر جهاد کشاورزی شهرستان آزادشهر؛

رشد ۳۳ درصدی جوجه‌ریزی در آزادشهر

مدیر جهاد کشاورزی شهرستان آزادشهر از افزایش ۳۳ درصدی جوجه‌ریزی در واحدهای مرغداری این شهرستان طی خردادماه سال جاری خبر داد و گفت این میزان جوجه‌ریزی زمینه تولید حدود یک‌هزار و ۲۵۰ تن گوشت مرغ را در ماه آینده فراهم خواهد کرد.

به گزارش بازار کسب و کار، ابوالحسن فراهی اظهار کرد: بر اساس آمار ثبت‌شده در سامانه سماصط و نتایج بازدیدهای میدانی، میزان جوجه‌ریزی در شهرستان آزادشهر از ۴۷۸ هزار و ۶۶۰ قطعه در اردیبهشت‌ماه به ۶۳۶ هزار و ۳۰۰ قطعه در خردادماه افزایش یافته که نشان‌دهنده رشد ۳۲.۹ درصدی نسبت به ماه قبل است.

مدیر جهاد کشاورزی شهرستان آزادشهر افزود: این افزایش جوجه‌ریزی نقش مهمی در تأمین پایدار گوشت سفید، تنظیم بازار و پاسخگویی به نیاز مصرف‌کنندگان خواهد داشت و پیش‌بینی می‌شود حدود یک‌هزار و ۲۵۰ تن گوشت مرغ از این محل تولید و روانه بازار شود.

وی با اشاره به ظرفیت‌های تولیدی این شهرستان گفت: در حال حاضر ۴۷ واحد مرغداری گوشتی با ظرفیت اسمی یک میلیون و ۶۶۴ هزار و ۵۰۰ قطعه در شهرستان فعال هستند که سهم قابل توجهی در تولید گوشت مرغ استان دارند.

گفتنی است هم‌اکنون ۳ واحد مرغداری با ظرفیت مجموع ۹۰ هزار قطعه در شهرستان آزادشهر آماده بهره‌برداری هستند که با راه‌اندازی آن‌ها، ظرفیت تولید گوشت مرغ در شهرستان و استان افزایش یافته و نقش مؤثری در تأمین نیاز بازار و تقویت امنیت غذایی ایفا خواهد کرد.

این اقدام در راستای حمایت از توسعه واحدهای تولیدی، افزایش ظرفیت تولید و پشتیبانی از بخش کشاورزی و دامپروری منطقه انجام می‌شود.

ویپ و روان‌گردان‌ها؛ تهدید تازه سلامت جوانان

مصرف ویپ، سیگارهای الکترونیکی و انواع مواد روان‌گردان، علاوه بر آسیب‌های جدی جسمی و روانی، زمینه‌ساز اعتیاد، افت تحصیلی، کاهش تمرکز و بروز رفتارهای پرخطر در میان نوجوانان و جوانان است.

پلیس شهرستان گرگان از خانواده‌ها درخواست می‌کند با افزایش آگاهی، نظارت بر ارتباطات فرزندان و گفت‌وگوی صمیمانه با آنان، از گرایش به این مواد پیشگیری کنند.

حفظ سلامت نسل جوان، نیازمند هوشیاری خانواده‌ها و مشارکت همگانی است.

مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب گلستان؛

۵ درصد آب شرب گلستان از چشمه‌ها تأمین می‌شود

مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب گلستان گفت: ۹۵ درصد آب شرب گلستان از منابع زیرزمینی و چاه‌ها و تنها پنج درصد از منابع آب سطحی و چشمه‌ها تأمین می‌شود.

به گزارش بازار کسب و کار، ابوالفضل رحیمی اظهار کرد: حدود ۹۵ درصد آب مورد نیاز مشترکان از منابع زیرزمینی و تنها پنج درصد از منابع آب سطحی و چشمه‌ها تأمین می‌شود که این موضوع اهمیت حفاظت از منابع آبی استان را بیش از پیش نمایان می‌کند.

مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب گلستان افزود: اگرچه بخشی از شبکه‌های توزیع آب به دلیل عمر بالا نیازمند بازسازی است، اما کاهش هدررفت آب صرفاً با نوسازی شبکه‌ها محقق نمی‌شود و شرکت رویکرد نشت‌یابی علمی و مدیریت هوشمند شبکه را در دستور کار قرار داده است.

وی با بیان اینکه بخش قابل توجهی از هدررفت آب ناشی از نشتی‌های قابل رفع در شبکه و انشعابات است، گفت: در قالب اجرای طرح نشت‌یابی، بیش از ۳۰۰ کیلومتر از شبکه‌های توزیع آب استان پایش شده و صدها نقطه دارای نشتی شناسایی و رفع شده است.

رحیمی ادامه داد: امسال نیز اصلاح و بازسازی حدود ۱۰۰ کیلومتر از شبکه‌های آبرسانی استان در برنامه اجرایی قرار دارد و این طرح‌ها برای افزایش پایداری تأمین آب ادامه خواهد یافت.

مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب گلستان از توسعه سامانه‌های هوشمند قرائت کنتور خبر داد و افزود: استفاده از کنتورهای هوشمند امکان قرائت از راه دور، مدیریت مصرف، کنترل جریان آب و ارائه خدمات غیرحضوری را فراهم می‌کند.

وی گفت: بخشی از ظرفیت طرح فاضلاب گرگان وارد مدار بهره‌برداری شده و توسعه شبکه و تأسیسات تصفیه‌خانه ادامه دارد. در گنبدکاووس نیز تکمیل ایستگاه‌های پمپاژ و توسعه شبکه فاضلاب در دستور کار قرار گرفته است.

مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب گلستان در پایان تأکید کرد: تمامی انشعابات آب شرب مورد استفاده برای آبیاری فضای سبز شهری حذف شده و شهرداری‌ها باید برای این منظور از منابع جایگزین و پساب تصفیه‌شده استفاده کنند.

هفته مبارزه با مواد مخدر

۵ تیر الی ۱۲ تیر ماه هفته مبارزه با مواد مخدر

روشهای تقویت استقلال در کودکان:

- ۱ - بگذارید کودک مالک بدن خود باشد . (خودداری از کنار زدن مداوم موهای کودک ، تکاندن خاک لباسش ، مرتب کردن یقه اش و ..)
- ۲ - خودتان را از جزئیات زندگی کودک دور نگاهدارید (وقتی تکالیف مدرسه تو انجام می دی راست بشین ،موهاتو از جلوی چشمت بزن کنار ،دگمه های آستینت را ببند و ...)
- ۳ - هر قدر کودک کم سن و سال باشد ،درباره اش جلوی روی او صحبت نکنید .
- ۴ - بگذارید کودک خود پاسخ بدهد (نشانه واقعی احترام به استقلال کودک این است که به سؤال کننده بگوییید « خودش به شما می گه ، اون خودش می دونه ») .

توتالیتاریسم و منابع طبیعی

و کشاورزی انجام شد که پیامدهای پیش‌بینی‌نشده‌ای به همراه داشت.

این نمونه‌ها از آن جهت اهمیت دارند که نشان می‌دهند مسئله صرفاً «خطای مدیریتی» نیست، بلکه به نوعی نگاه به طبیعت و امکان‌پذیری کنترل کامل آن بازمی‌گردد.

با این حال، تأکید بر این نکته ضروری است که رابطه میان نظام‌های سیاسی و محیط‌زیست، رابطه‌ای تک‌لغتی و ساده نیست. عوامل اقتصادی، فناوری، جمعیتی و اقلیمی نیز نقش تعیین‌کننده دارند. از این رو، هدف این نوشتار نه ارائه یک حکم کلی، بلکه طرح یک مسئله است: اینکه چگونه نوع خاصی از نظم سیاسی می‌تواند در تعامل با منابع طبیعی، الگوهای خاصی از فشار و تغییر ایجاد کند.

در ادامه به برخی بنیادهای فکری و نظام‌های باورمندی در این سیستم‌های سیاسی اشاره می‌شود:

۱- وقتی رودخانه باید فرمان ببرد
در آسیای مرکزی، یکی از بزرگ‌ترین پروژه‌های مهندسی آب در قرن بیستم اجرا شد. رودخانه‌ها برای توسعه کشت پنبه منحرف شدند و نتیجه، خشک شدن بخش بزرگی از دریاچه آرال بود. دریاچه آرال امروز بیشتر شبیه یک خاطره جغرافیایی است تا یک پهنه آبی. در اینجا مسئله فقط «اشتباه مهندسی» نبود؛ مسئله این بود که رودخانه باید مطابق نقشه سیاسی جریان پیدا کند، نه مطابق منطق خودش.

۲- طبیعت به‌عنوان دشمن
در چین دوران جهش بزرگ به جلو، حتی موجودات زنده نیز در چارچوب سیاست تعریف شدند. در یکی از معروف‌ترین کمپین‌ها، گنجشک‌ها به‌عنوان آفت معرفی و نابود شدند. نتیجه، برخلاف انتظار، افزایش آفات و بحران غذایی بود. اینجا طبیعت نه شریک، بلکه رقیب تلقی شده بود؛ رقیبی که باید حذف شود.

۳- جنگل‌هایی که باید شبیه نقشه شوند
در بسیاری از نظام‌های توتالیتار، جنگل، مرتع یا زمین کشاورزی باید «قابل اندازه‌گیری» و «قابل گزارش» شود. این یعنی تنوع زیستی و محلی، به‌تدریج جای خود را به الگوهای واحد می‌دهد: یک محصول، یک روش، یک هدف. در این فرایند، آنچه از بین می‌رود فقط درخت یا خاک نیست؛ بلکه دانش محلی‌ای است که طی نسل‌ها با همان سرزمین شکل گرفته است.

۴- طبیعت به‌مثابه پروژه
وجه مشترک بسیاری از این تجربه‌ها، وجود یک تصور ساده است: اینکه سرزمین را می‌توان مثل یک پروژه مهندسی اداره کرد. سدهای عظیم، طرح‌های ملی کشاورزی، تغییر مسیر رودخانه‌ها و یکسان‌سازی شیوه زندگی، همگی از یک منطق پیروی می‌کنند: کاهش پیچیدگی برای افزایش کنترل.

۵- پیچیدگی مزاحم می‌شود
در جایی که قدرت سیاسی تلاش می‌کند همه چیز را یک‌دست کند، طبیعت به‌عنوان یکی از پیچیده‌ترین و متنوع‌ترین نظام‌های جهان، دیرباز دودوار تنش می‌شود. نه به این دلیل که طبیعت «مقاومت اخلاقی» دارد، بلکه به این دلیل ساده‌تر: طبیعت با تنوع کار می‌کند، نه با فرمان واحد. شاید به همین دلیل است که هرچا «یک‌دست‌سازی کامل» به‌عنوان ایده مرکزی سیاست قرار می‌گیرد، سرزمین نیز ناخواسته وارد بحران‌های جدیدی می‌شود؛ بحران‌هایی که همیشه قابل پیش‌بینی نیستند، اما اغلب قابل توضیح‌اند.

۶- حذف خودسامانی
هیچ چیز نباید خارج از طرح مرکزی رشد کند. این جمله ساده، پیامدهای عمیقی دارد. چون جهان واقعی، دقیقاً برعکس کار می‌کند: با تنوع، با انحراف، با خودسازمان‌دهی. اما در احکام توتالیتار، اقتصاد باید یک طرح واحد داشته باشد، فرهنگ باید استاندارد شود، سبک زندگی باید قابل پیش‌بینی باشد و در نهایت، سرزمین باید قابل برنامه‌ریزی کامل باشد. این نگاه، به‌طور طبیعی با منطق اکوسیستم‌ها و زیست‌بوم‌ها در تنش قرار می‌گیرد؛ چون اکوسیستم‌ها با مرکز فرماندهی واحد کار نمی‌کنند.

۷- وقتی سبک زندگی و معیشت سیاسی می‌شود
یکی از مهم‌ترین اما کمتر دیده شده‌ترین ابعاد توتالیتاریسم، «سیاسی شدن سبک زندگی و کسب معیشت» است.

در این نظام‌ها، حکومت فقط نمی‌گوید چه کسی قدرت دارد؛ بلکه تعیین می‌کند چه چیزی کشت شود، چه چیزی خورده شود، چگونه خانه ساخته شود، چگونه گرمایش و

آیا میان توتالیتاریسم و تخریب منابع طبیعی نسبتی ساختاری وجود دارد؟ پاسخ به این پرسش با یک حکم ساده ممکن نیست، اما مرور تجربه‌های تاریخی قرن بیستم نشان می‌دهد حکومت‌هایی که بر یک‌دست‌سازی جامعه، تمرکز قدرت و برنامه‌ریزی همه‌جانبه تکیه دارند، اغلب سرزمین را نیز همچون موضوعی قابل مهندسی و بازطراحی می‌بینند؛ روندی که می‌تواند فشار بر آب، خاک و زیست‌بوم‌ها را تشدید کند.

بازار کسب و کار - سرویس اجتماعی: هدف از این نوشتار، بررسی اجمالی نسبت میان حکومت‌های توتالیتار و منابع طبیعی سرزمینی است که بر آن حکم می‌رانند. بدیهی است که نویسنده بر این باور نیست که تخریب یا بهره‌برداری ناپایدار از منابع طبیعی صرفاً در سایه حکومت‌های توتالیتار رخ می‌دهد. با این حال، مرور مصادیق تاریخی و برخی ویژگی‌های این نظم سیاسی نشان می‌دهد که توتالیتاریسم می‌تواند به‌عنوان یک کاتالیزور قدرتمند، روند تخریب یا بهره‌برداری بی‌رویه از منابع طبیعی را تشدید کند.

در نگاه نظری، یکی از ویژگی‌های مهم حکومت‌های توتالیتار، تمایل به یکسان‌سازی در سطوح مختلف زندگی اجتماعی است. این یکسان‌سازی تنها به عرصه سیاست یا فرهنگ محدود نمی‌ماند، بلکه به‌تدریج به شیوه زیست، الگوی مصرف و حتی نحوه استفاده از منابع طبیعی نیز گسترش پیدا می‌کند.

در چنین شرایطی، منابع طبیعی نه به‌عنوان بخشی از یک سامانه پیچیده و متنوع، بلکه به‌مثابه «ظرفیت‌های قابل تخصیص مرکزی» دیده می‌شوند؛ ظرفیتی که باید در خدمت یک برنامه واحد ملی قرار گیرد.

از این جهت، سرزمین به‌جای آنکه مجموعه‌ای از اقلیم‌ها، زیست‌بوم‌ها و شیوه‌های معیشتی متنوع باشد، به یک واحد همگن تقلیل پیدا می‌کند که باید مطابق یک طرح مرکزی عمل کند. این نگاه، به‌طور طبیعی با واقعیت تنوع اقلیمی و زیستی در تعارض قرار می‌گیرد.

برای مثال، در بسیاری از تجربه‌های تاریخی قرن بیستم، سیاست‌های کشاورزی سراسری بدون توجه کافی به تفاوت‌های منطقه‌ای اعمال شده‌اند؛ سیاست‌هایی که در ظاهر با هدف افزایش تولید یا خودکفایی طراحی شده بودند، اما در عمل به کاهش تنوع کشت و فشار مضاعف بر منابع آب و خاک منجر شدند.

در این میان، نمونه‌هایی مانند تغییرات گسترده در نظام آبیاری و کشاورزی در آسیای مرکزی و پیامدهای آن بر یک پهنه آبی بزرگ، یعنی دریاچه آرال، نشان می‌دهد که چگونه یک تصمیم متمرکز می‌تواند در مقیاس سرزمینی پیامدهای بلندمدت ایجاد کند.

نکته مهم‌تر، اما در سطح سبک زندگی رخ می‌دهد. در حکومت‌های توتالیتار، تلاش برای ایجاد «انسان جدید» معمولاً با بازطراحی سبک زندگی همراه است. این بازطراحی شامل نوع تولید، نوع مصرف و حتی الگوی سکونت می‌شود.

در چنین شرایطی، تنوع سبک‌های زندگی محلی که طی زمان و در تعامل با محیط شکل گرفته‌اند، به‌عنوان مانعی در برابر برنامه‌ریزی مرکزی تلقی می‌شوند. نتیجه این فرایند، نوعی استانداردسازی اجباری در رفتارهای روزمره است؛ استانداردهایی که به‌طور غیرمستقیم بر نحوه استفاده از منابع طبیعی نیز اثر می‌گذارد.

به بیان ساده‌تر، وقتی شیوه زندگی یکسان می‌شود، شیوه تعامل با طبیعت نیز یکسان می‌شود؛ و این یکسان‌سازی، در بسیاری از موارد با ظرفیت واقعی سرزمین هم‌خوانی ندارد.

از سوی دیگر، یکی از ویژگی‌های مشترک این نوع نظام‌های سیاسی، تمایل به پروژه‌های بزرگ و نمایشی است؛ پروژه‌هایی که در آن‌ها تسلط بر طبیعت به‌عنوان نمادی از قدرت سیاسی تلقی می‌شود. سدهای عظیم، تغییر مسیر رودخانه‌ها، توسعه‌های سریع کشاورزی و صنعتی، همگی در این چارچوب قابل فهم هستند.

در این نگاه، طبیعت نه یک سیستم زنده و خودتنظیم، بلکه یک مسئله مهندسی‌شده است که باید در خدمت اهداف کلان قرار گیرد. همین تغییر نگاه است که گاه به مداخلات گسترده و کم‌توجه به پیامدهای اکولوژیک منجر می‌شود.

در برخی موارد تاریخی، این مداخلات در سطح تصمیم‌گیری‌های ایدئولوژیک نیز نمود پیدا کرده‌اند. برای نمونه، در چین دوران جهش بزرگ به جلو، تحت رهبری مائو تسه‌تونگ، برخی مداخلات مستقیم در زنجیره‌های طبیعی

پیشین، جمعیت شهری را به روستاها منتقل کردند و نظام تولید را به شکل بسیار ساده و کنترل‌شده‌ای درآوردند. این تغییر ناگهانی در الگوی زیست، نه‌تنها ساختار اجتماعی، بلکه رابطه انسان با زمین را نیز به‌طور بنیادین دگرگون کرد؛ رابطه‌ای که دیگر بر پایه تنوع و سازگاری تدریجی نبود، بلکه بر پایه اجبار و یکسان‌سازی استوار شده بود.

در همین چارچوب، می‌توان به رومانی در دوران نیکولای چائوشسکو نیز اشاره کرد. نیکولای چائوشسکو در تلاش برای نمایش قدرت دولت و تحقق برنامه‌های خودکفایی، پروژه‌های گسترده‌ای در حوزه کشاورزی، شهرسازی و مدیریت منابع به اجرا گذاشت. در این دوره، سیاست‌های کلان اقتصادی و کشاورزی با تمرکز شدید تصمیم‌گیری همراه بود؛ به‌گونه‌ای که الگوهای محلی تولید و تفاوت‌های منطقه‌ای به‌تدریج در قالب برنامه‌های سراسری ادغام شدند.

در سطح سرزمینی، این رویکرد به فشار بر زمین‌های کشاورزی، تغییر الگوهای سنتی بهره‌برداری از خاک و آب و گسترش پروژه‌های بزرگ‌مقیاس انجامید؛ پروژه‌هایی که بیش از آنکه بر سازگاری با تنوع اکولوژیک تکیه داشته باشند، بر تحقق اهداف عددی و برنامه‌ای متمرکز بودند.

در سطح اجتماعی نیز، سیاست‌های اسکان و بازآرایی فضاهای شهری و روستایی، نوعی بازتعریف رابطه میان انسان و محیط زندگی ایجاد کرد؛ رابطه‌ای که در آن، منطق برنامه‌ریزی مرکزی بر منطق تدریجی و محلی غلبه پیدا می‌کرد.

نتیجه‌گیری

آنچه از مرور این تجربه‌های تاریخی و الگوهای نظری به دست می‌آید، نه یک رابطه ساده و تک‌لغتی میان توتالیتاریسم و تخریب منابع طبیعی، بلکه نوعی هم‌نشینی ساختاری میان «منطق یک‌دست‌سازی» و «منطق تنوع زیستی» است.

در جایی که نظم سیاسی به سمت حذف تفاوت‌ها، استانداردسازی شیوه‌های زندگی و تمرکز شدید تصمیم‌گیری حرکت می‌کند، سرزمین نیز ناگزیر در معرض نوعی فشار فشرده‌ای قرار می‌گیرد. این فشار فشرده به معنای کاهش تدریجی ظرفیت‌های محلی برای سازگاری با شرایط خاص اقلیمی و زیستی است.

در چنین وضعیتی، مسئله صرفاً میزان مداخله انسان در طبیعت نیست، بلکه نوع نگاه به امکان مداخله است؛ اینکه آیا طبیعت به‌عنوان یک سامانه پیچیده و خودتنظیم در نظر گرفته می‌شود یا به‌عنوان یک موضوع قابل طراحی و بازسازی کامل.

از این منظر، توتالیتاریسم نه صرفاً یک شکل از حکومت، بلکه صورت‌بندی خاصی از «اراده به کنترل کامل» است؛ اراده‌ای که اگرچه در حوزه سیاست شکل می‌گیرد، اما به‌تدریج به سطح سرزمین، منابع طبیعی و حتی سبک‌های زیست روزمره سرایت می‌کند.

شاید بتوان گفت مسئله اصلی در اینجا نه تقابل انسان و طبیعت، بلکه تقابل دو منطق است: منطق تنوع و سازگاری از یک سو، و منطق یک‌دست‌سازی و فرمان‌پذیری از سوی دیگر. و هرچا که این تقابل به‌صورت شدید و ساختاری رخ داده است، سرزمین نیز به‌عنوان یکی از پیچیده‌ترین نظام‌های زنده، واکنش‌های دیربهرنگام اما عمیق نشان داده است؛ واکنش‌هایی که همیشه در قالب بحران‌های قابل پیش‌بینی ظاهر نمی‌شوند، اما اغلب در بلندمدت قابل ردیابی‌اند. / پیام ما

سرمایش انجام شود و حتی انسان چگونه در فضا پراکنده شود. در این مرحله، سیاست مستقیماً وارد جغرافیای زندگی روزمره می‌شود.

مثلاً اگر تصمیم گرفته شود «کشور به خودکفایی گندم برسد»، نتیجه فقط یک سیاست اقتصادی نیست؛ بلکه تغییر کامل الگوی کشاورزی، تغییر تنوع زیستی و حتی تغییر رابطه انسان با خاک است.

در اینجا یک پارامتر قوی وارد معادلات می‌شود: تنوع اقلیمی و محلی، به‌عنوان مانع دیده می‌شود، نه سرمایه.

۸- تفاوت منطق

اکوسیستم‌ها، جوامع انسانی و سرزمین‌ها بر پایه سه اصل کار می‌کنند:

تنوع
بازخورد
عدم قطعیت
اما توتالیتاریسم بر سه اصل دیگر بنا شده است: یکنواختی
فرمان مرکزی
قطعیت برنامه‌ریزی
این دو منطق به‌طور طبیعی با هم در تضادند.

۹- حذف دانش محلی: خسارت نامرئی

یکی از مهم‌ترین پیامدهای این تضاد، حذف تدریجی «دانش محلی» است.

دانش محلی یعنی همان چیزی که باعث می‌شود کشاورز بداند چه چیزی در چه خاکی بهتر رشد می‌کند، دامدار بداند چه زمانی چراگاه باید استراحت کند و یک جامعه بداند چگونه با محدودیت‌های اقلیمی خود سازگار شود. در پروژه‌های یکسان‌سازی، این دانش جای خود را به نسخه‌های عمومی می‌دهد؛ نسخه‌هایی که از مرکز صادر می‌شوند. این یکی از نقاطی است که تخریب محیط‌زیست آغاز می‌شود، نه فقط در سطح فیزیکی، بلکه در سطح شناختی.

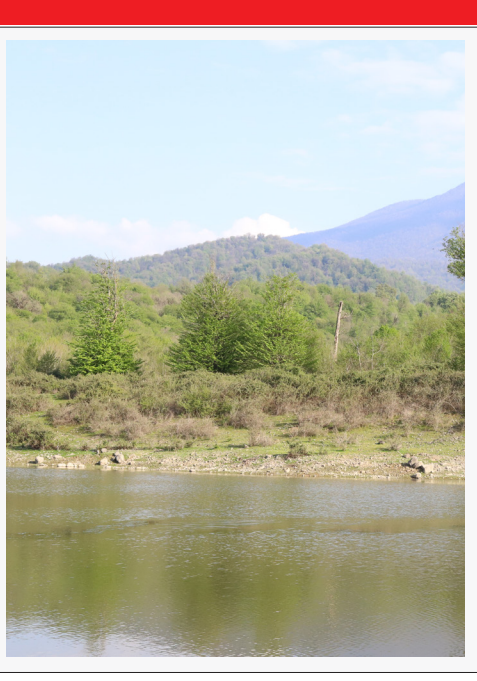
مصادیق

برای روشن‌تر شدن این نسبت، می‌توان به چند نمونه تاریخی اشاره کرد که در آن‌ها رابطه میان قدرت توتالیتار و سرزمین، به‌صورت مستقیم‌تر قابل مشاهده است.

یکی از این نمونه‌ها، آلمان نازی است. در این دوره، ایده «خون و خاک» (Blut und Boden) نوعی پیوند ایدئولوژیک میان هویت نژادی و زمین ایجاد می‌کرد. در ظاهر، این نگاه نوعی تقدس‌بخشی به زمین و طبیعت به نظر می‌رسید، اما در عمل، طبیعت و سرزمین در خدمت پروژه‌های سیاسی-نظامی قرار گرفت. توسعه قلمرو، جنگ و بهره‌برداری گسترده از منابع در سرزمین‌های اشغالی، نشان می‌دهد که طبیعت تا چه اندازه در منطق جنگ و گسترش قدرت حل شده بود؛ نه به‌عنوان یک نظام زنده، بلکه به‌عنوان «فضای قابل تصرف».

نمونه دیگر، آلبانی در دوران حکومت انور خوجه است. در چارچوب یک نظام به‌شدت بسته و ایدئولوژیک، سیاست‌های انزواطلبانه و کنترل شدید منابع، به فشار گسترده بر جنگل‌ها، زمین‌های کشاورزی و نظام معیشت محلی منجر شد. در اینجا نیز الگوی قابل مشاهده، تلاش برای کنترل کامل تولید و توزیع، بدون توجه کافی به ظرفیت‌های محلی و محدودیت‌های اکولوژیک است.

در نمونه‌های دیگر، کامبوج تحت حکومت خمرهای سرخ، یکی از رادیکال‌ترین تجربه‌های یکسان‌سازی اجتماعی و اقتصادی را تجربه کرد. خمرهای سرخ با هدف بازسازی کامل جامعه بر پایه کشاورزی اجباری و حذف ساختارهای

طبیعت استان گلستان

عکس: ستایش محمدیاری

حلقه مفقوده سیاست‌های جمعیتی

عباس رنجبر کلهرودی

یکی از مهم‌ترین چالش‌های سیاستگذاری عمومی در ایران طی سال‌های اخیر، تلاش برای اجرای برنامه‌های حمایتی در شرایطی بوده است که اقتصاد کشور با تورم مزمن و بالا مواجه بوده است. در بیش از هفت سال گذشته، نرخ تورم در ایران در سطوحی بالاتر از ۳۰ درصد قرار داشته و در برخی سال‌ها حتی از مرز ۴۰ و ۵۰ درصد نیز عبور کرده است. استمرار چنین وضعیتی نه تنها قدرت خرید خانوارها را کاهش داده، بلکه اثربخشی بسیاری از سیاست‌های حمایتی دولت را نیز با محدودیت‌های جدی روبه‌رو کرده است.

بازار کسب و کار - سرویس اجتماعی: یکی از مهم‌ترین نمونه‌های ضعف در سیاست‌های حمایتی را می‌توان در سیاست‌های مرتبط با افزایش جمعیت و اجرای قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت مشاهده کرد. هرچند این قانون مجموعه‌ای از مشوق‌ها و حمایت‌های مالی، اعتباری، بیمه‌ای و خدماتی را برای تشویق فرزندآوری پیش‌بینی کرده است، اما واقعیت آن است که در شرایط تورم بالا، بخش مهمی از آثار مورد انتظار این حمایت‌ها تضعیف می‌شود. طبق بررسی مرکز پژوهش‌های مجلس این طرح رضایت عموم افراد را نیز جلب نکرده است.

اهمیت وضعیت اقتصادی در فرزندآوری
مطالعات مختلف درباره رفتار باروری خانوارها نشان می‌دهد که تصمیم به فرزندآوری در بسیار از موارد تحت‌تأثیر احساس امنیت اقتصادی و اطمینان نسبت به آینده قرار دارد. حتی در گزارش‌های ارزیابی مردم‌محور سیاست فرزندآوری نیز تأکید شده است که عوامل اقتصادی، امنیت ذهنی و اطمینان خاطر از مهم‌ترین پیش‌شرط‌های تصمیم‌گیری خانواده‌ها برای فرزندآوری هستند. خانواده زمانی برای داشتن فرزند بیشتر برنامه‌ریزی می‌کند که بتواند تصویری نسبتاً روشن از درآمد‌ها، هزینه‌ها و کیفیت زندگی خود در سال‌های آینده داشته باشد. در اقتصادی که قیمت کالاها و خدمات به‌صورت مستمر و با سرعت بالا افزایش می‌یابد، این امکان برنامه‌ریزی از خانوارها سلب می‌شود. در چنین شرایطی حتی اگر دولت انواع یارانه‌ها، تسهیلات و پرداخت‌های نقدی را نیز در نظر بگیرد، خانوارها نسبت به پایداری ارزش این حمایت‌ها تردید خواهند داشت.

اثر تورم مزمن بر حمایت‌ها
یکی از مهم‌ترین آثار تورم مزمن، کاهش مستمر ارزش واقعی پرداخت‌های حمایتی دولت است. فرض کنیم دولت برای تولد هر فرزند مبلغ مشخصی وام یا کمک‌هزینه در نظر بگیرد. اگر تورم سالانه بیش از ۳۰ یا ۴۰ درصد باشد، ارزش واقعی این حمایت در مدت کوتاهی کاهش می‌یابد. به عبارت دیگر، آنچه در زمان تصویب سیاست به‌عنوان یک مشوق قابل توجه تلقی می‌شد، چند سال بعد ممکن است تنها بخش کوچکی از هزینه‌های واقعی خانواده را پوشش دهد. این مسأله موجب می‌شود که خانوارها حمایت‌های دولتی را ناکافی ارزیابی کنند و تأثیر انگیزشی آنها کاهش یابد. در واقع تورم مانند مالیاتی پنهان عمل می‌کند که بخشی از ارزش حمایت‌های دولت را از بین می‌برد.

افزون بر این، تورم تنها بر ارزش پرداخت‌های نقدی اثر نمی‌گذارد، بلکه هزینه‌های اصلی فرزندآوری را نیز به شدت افزایش می‌دهد. هزینه مسکن، آموزش فرزندان و سایر تصمیمات بلندمدت با اطمینان بیشتری برنامه‌ریزی کنند. در مقابل، در اقتصادی که با تورم مزمن، بی‌ثباتی قیمت‌ها و نااطمینانی گسترده مواجه هستند، سیاست‌های

تشویقی معمولاً نتایج محدودتری به همراه داشته‌اند؛ زیرا ریشه اصلی نگرانی خانوارها نه فقدان یک مشوق خاص، بلکه نگرانی نسبت به آینده اقتصادی است.

شرط لازم موفقیت سیاست حمایتی
از منظر سیاستگذاری عمومی نیز باید میان «شرط لازم» و «شرط کافی» تمایز قائل شد. سیاست‌های حمایتی مانند پرداخت وام فرزندآوری، تخصیص زمین، افزایش مرخصی زایمان، توسعه پوشش بیمه‌ای یا ارائه خدمات آموزشی و درمانی می‌توانند از جمله شروط کافی یا مکمل برای بهبود وضعیت جمعیتی باشند، اما شرط لازم موفقیت همه این سیاست‌ها وجود ثبات اقتصاد کلان است. بدون کنترل تورم، هر میزان حمایت مالی در معرض کاهش ارزش قرار می‌گیرد و هر نوع برنامه‌ریزی بلندمدت برای خانوارها دشوار می‌شود. به بیان دیگر، ثبات اقتصادی زیربنایی است که سایر سیاست‌های حمایتی روی آن بنا می‌شوند و در صورت ضعف این زیربنا، اثربخشی سیاست‌های مکمل نیز کاهش خواهد یافت.

تورم بالا همچنین بر اعتماد عمومی به سیاست‌های دولت اثر منفی می‌گذارد. هنگامی که خانوارها مشاهده می‌کنند ارزش واقعی حمایت‌های اعلام‌شده در مدت کوتاهی کاهش می‌یابد، نسبت به پایداری و کارآمدی برنامه‌های جدید نیز بدبین می‌شوند. این کاهش اعتماد می‌تواند موجب شود

حتی سیاست‌های مناسبی که در آینده طراحی می‌شوند نیز با استقبال محدودتری مواجه شوند. در نتیجه کنترل تورم تنها یک هدف اقتصادی نیست، بلکه از منظر اجتماعی و جمعیتی نیز اهمیت اساسی دارد؛ زیرا اعتماد و اطمینان لازم برای مشارکت مردم در برنامه‌های عمومی را تقویت می‌کند.

مسأله جمعیت در ایران ارتباطی عمیق با شرایط اقتصادی کشور دارد. خانواده‌ها در تصمیم‌گیری درباره فرزندآوری مجموعه‌ای از عوامل را به‌طور هم‌زمان در نظر می‌گیرند که در میان آنها امنیت اقتصادی و قابلیت پیش‌بینی آینده جایگاهی محوری دارد. تجربه سال‌های اخیر نشان داده است که اجرای طرح‌های حمایتی در محیطی با تورم بالا و مستمر نمی‌تواند به تمامی اهداف مورد انتظار دست یابد، زیرا بخش مهمی از اثر این حمایت‌ها توسط افزایش مداوم قیمت‌ها خنثی می‌شود. بنابراین اگر سیاستگذار به دنبال موفقیت پایدار برنامه‌هایی مانند قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت است، باید در کنار طراحی مشوق‌های هدفمند، کنترل تورم و ایجاد ثبات اقتصاد کلان را به‌عنوان مهم‌ترین اولویت دنبال کند. در واقع ثبات اقتصاد کلان نه یک سیاست در کنار سایر سیاست‌ها، بلکه پیش‌نیاز موفقیت همه برنامه‌های حمایتی است؛ پیش‌نیازی که بدون تحقق آن، دستیابی به اهداف اقتصادی، اجتماعی و جمعیتی کشور با دشواری‌های جدی مواجه خواهد بود. / دنیای اقتصاد